

[Jensen-Broby.]

fremkaldt af Mørklægningen. Her kan man vel ogsaa nok sige, at man er gaaet noget vidt somme Steder, saa det er blevet dyrt. Og ud over Landet ser vi, hvordan Kommunerne er blevet forsynet med Sirener, ikke 1, men 2 og 3, i hver evige lille Provinsby skulde man have disse Sirener, for at Folk kunde blive jaget i Kælderen om Natten. Man har set, hvordan Folk Nat efter Nat blev jaget i Kælderen paa Grund af de Foranstaltninger, denne Luftværnschef havde truffet, indtil det blev vore Gæster for meget, saa at de satte Bom for det, saaledes at disse Sirener nu staar tavse. Men Kommunerne og Staten sidder med Smerten og maa betale, hvad det har kostet.

Hvad angaar alle de Luftværnskursus og Luftværnsskoler, man forsøger at oprette, og som den højtærede Luftværnschef hitter paa, vil jeg sige, at ogsaa her kunde der være Grund til at passe paa.

Jeg vil endnu en Gang anbefale den højtærede Indenrigsminister at passe paa den Mand, for jeg tror ikke, han egner sig til at spille første Violin — det skulde Indenrigsministeren selv gøre.

P. D. Jensen: Jeg har ved en tidligere Lejlighed fra denne Talerstol henstillet til den højtærede Arbejds- og Socialminister, at der blev gennemført en Ændring i Socialloven angaaende Bestemmelserne om den mellemkommunale Refusionsordning. Det ærede Medlem Hr. Vanggaard var inde paa det samme Emne. Rigsdagen har i denne Samling gennemført en Række Love for at skaffe mere Beskæftigelse, men den mellemkommunale Refusionsordning modvirker til en Grad Igangsættelse af Arbejder ude i Kommunerne. Jeg har saaledes hørt Sogneraadsformænd sige, at dette, at man satte Arbejder i Gang, bevirkede, at Kommunerne fik forhøjet deres Nytaarsregning fra Socialministeren. For det første var Kommunen sikker paa Udgifterne til Igangsættelse af Arbejderne, og for det andet betød det, at Kommunens Udgifter efter Socialloven blev mindre, og dette igen, at Nytaarsregningen fra Socialministeren blev større. Og at dette er saaledes, kan jo ikke benægtes. Personligt tror jeg, at mange Kommuner, naar de virkelig gik ind derfor, vilde være i Stand til at sætte ikke saa lidt Arbejde i Gang, og derfor er det urimeligt at have en Lovbestemmelse, der økonomisk gavner de Kommuner, der intet foretager sig ud over at udbetale Understøttelse, og til Gengæld økonomisk straffer de Kom-

muner, der gaar ind for at skaffe Beskæftigelse.

Nu er jeg selvfølgelig klar over, at Spørgsmaalet ikke er saa lige til at løse i en Tid som den, vi nu gennemlever, hvor Statskassen er spændt haardt for, men paa den anden Side maa der kunne findes en Vej. Opholdskommunernes Andel, der nu er 3 Syvendedele, bør sættes op. Jeg tror, man derved vil opnaa to Ting. For det første bliver der færre Midler til skulde skaffe til Veje ad anden Vej, og for det andet forøger man Kommunernes økonomiske Ansvar; og at der er Steder, hvor dette er nødvendigt, er jeg ikke i Tvivl om. Nu fremskaffes Midlerne til den mellemkommunale Refusionsordning dels efter Indtægt, dels efter Grundskyld og dels efter Folketallet i Kommunerne, og det Beløb, der indgaar, er i Virkeligheden en indirekte Beskatning af Kommunerne. At f. Eks. Folketallet er et heldigt valgt Skattegrundlag, kan vist ikke siges. Et mere rimeligt Skattegrundlag maa kunne findes, og fandt man dette, var det vel ogsaa muligt at finde et foreløbigt Grundlag for Midlernes Fremskaffelse. Det er jo ikke flere eller nye Midler, der skal skaffes, men kun en Omlægning af de Udgifter, vi ogsaa har nu.

Jeg har forstaaet, det var Meningen, samtidig med at der blev gennemført en Skattereform, at tage det Spørgsmaal, jeg her har peget paa, op til Løsning. Men jeg har ogsaa forstaaet det saaledes, at den Kommission, der er nedsat for at fremkomme med et Forslag til en Skattereform, foreløbig har stillet sit Arbejde i Bero. Da jeg mener, at man overalt bør søge at fremskaffe den mest mulige Beskæftigelse, vil det efter min Mening være uforvarsomt at bibeholde en Lovbestemmelse, der eventuelt kan modvirke Igangsættelse af Arbejder ude i Kommunerne. Jeg mener saaledes ogsaa, at man ikke bør lade Sagen hvile og vente paa Skattereformen — ingen ved jo, hvornaar den kommer. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Arbejds- og Socialminister, at Spørgsmaalet tages op til en foreløbig Løsning hurtigst muligt.

Jeg har ogsaa et Spørgsmaal til den højtærede Trafikminister. Saa vidt mig bekendt blev der i sin Tid nedsat en Kommission — eller maaske var det et Underudvalg af Trafikkommissionen, jeg har ikke været i Stand til at faa det helt opklaret — til at udarbejde et Forslag til en ny Lov om Vejenes Vedligeholdelse. Denne Kommission eller dette Udvalg var vist knapt færdigt med sit Arbejde, da